

17. Európa-levél: 2006. április

A későn felismert prófétahang

Kedves Barátaim!

Keresztényekként hisszük, hogy Isten azért lett emberré, hogy megmentsen minket. Ez a mi örömhírünk! Azonban az a szeretet, amelyet Isten népe iránt kifejezett a tudatunkban és a közbeszédben ma gyakran háttérbe szorul. Olyan morális és különösen szexuális kérdések kerülnek előtérbe, amelyek tárgyalásából minket, keresztényeket igyekeznek kihagyni, arra hivatkozva, hogy mi csupa frusztrációt okozó szabályokat hirdetünk. Pedig ennek éppen az ellentétje igaz. Képzeljük el, milyen lenne a világ, ha a közvélemény annyit foglalkozna Krisztus üzenetével, mint azzal, hogy mi keresztények hogyan vélekedünk a szexualitásról!

Akkor sokkal többen vallanák azt, hogy a testi közösség a szeretet beteljesedésének kifejezése, illetve annak a hasonlatosságának, amellyel Isten minket saját képmására megteremtett (ld. még a 2006 novemberi, [A test teológiája](#) c. levelünket). Testünk nagyon értékes kincs, amelyet igyekeznünk kell minél jobban megismerni. A következő levélben olvashatjátok Léonard püspök úr gondolatait arról, hogy miért is kell tisztelnünk azt a felünket, amely mélyen egy azzal, amik vagyunk.

Egy a keresztény értékeken alapuló Európáért!

Az „Európa Krisztusért!” csapata

Ui: Ne felejtsük: imádkozzuk naponta a Miatyánkot, hogy Európa újra keresztény értékeken alapulhasson!

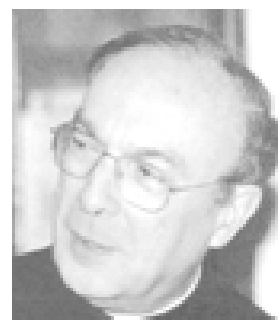
* * * * *

A próféták gyakran megelőzik korukat

André-Mutin Léonard gondolatai

Egy német újságban arról olvashattunk, hogy a születések száma Németországban a legalacsonyabb: 1000 lakosra 8,5 születés jut. Jelenleg a születési ráta nőnként 1,36, de ez az érték akár 1-re is csökkenhet. Ideje lenne Goethe nyelvét valamilyen módon elmenteni, mert a népességkutatók véleménye szerint radikális változás hiányában a német nemzet és nyelve 12 nemzedék múlva, azaz 2300 körül el fog tűnni. Ez a fogamzásgátló tablettákkal és az abortusszal végrehajtott tömeges öngyilkosság eredménye...

VI. Pál pápa és más egyházi vezetők tanításait az abortusz és a fogamzásgátlás terén a többség gyakran elavultnak vélte. Ma viszont ezek egyre inkább prófétainak bizonyulnak.

Elsőként említjük a fogamzásgátlást. A nő és a férfi közötti testi szerelem és az életadás között mély kapcsolat létezik. Ez testünk, de lelkünk legmélyében is rejlik, ahogyan azt Freud is kimondta. Ez a kapcsolat a felelős szabadságunk kezében van. Az állatoknál a párzás és a reprodukció az ösztön erejétől függ. Az embernek ezzel a rendelkezésére álló szabadságával kell felelős módon bánnia. Ez a felelősség a nem csak azt jelenti, hogy ura vagyunk a helyzetnek, hanem sokkal inkább a magunk és a másik iránti tiszteletben. A természeti környezetünkkel kapcsolatosan saját kárunkra megtanultuk, hogy a dolgok maximális kézbe tartása gyakran természeti katasztrófákhoz vezet. Akkor mit mondjunk emberi természetünkről, amely nem csak test, de lélek is? A fogamzásgátlás veszélye abban rejlik, hogy hosszú távon teljesen elválaszthatja egymástól a szeretetet és a nemzést. Ma efelé tartunk. Egyfelől van az öncélú nemiség, amely csak maga körül forog, és amely így teljesen elszakadt az életadó voltától, sterillé vált, és a "demográfiai télhez" vezet. Másfelől van az ember reprodukciója, amely elszakadt a nő és a férfi közötti testi szerelemtől, és amely már most tapasztalható, vagy a jövőbe rajzolódó túlkapásokban jelenik meg.

Idővel jobban megértjük azt a bölcs nézetet, amely a keresztény tradíciót jellemzi, amikor azt ajánlja, hogy a férfi és a nő termékenységüket a fogamzást nem gátló módszerekkel igyekezzenek szabályozni. Ezt az így egyenlővé váló férfi és nő olyan módon teheti, hogy igyekszik megismerni testének működését, és meghatározni a fogamzás napjait. Ez a módszer mára meglehetősen megbízhatónak számít. Amellett, hogy egészségügyi szempontból is jó megoldás (nem kell gyógyszert szedni), óriási előnye, hogy arra készíti a férfit és a nőt, hogy minél jobban megismerje egymást, és hogy kommunikáljon egymással. Emellett pedig tiszteletben tartja azt a mély köteléket, amely a szeretet és az életadás között van, ahelyett, hogy azt tönkretenné.

Az Egyház az abortusz kérdésében is prófétai. Ha mi itt vagyunk, az azért lehetséges, mert tiszteletet tartunk, már akkor, amikor csak egy egészen apró embrió voltunk. A többiek miért nem kaphatják meg ugyanezt a tiszteletet? Senki nem élne az abortusz lehetőségével, egy parlament sem törvényesítené, ha azzal a következménnyel járna, hogy mindenkinek, aki talán meg sem született volna, ha korábban törvényesítették volna, meg kellene halnia. Érdemes ezen elgondolkodni. Az Egyház segítsen és tanítson meg minket arra, hogy szeretetünkkel körülvegyük a még meg nem született gyermeket és vele együtt a leendő édesanyát, aki esetleg egy nem kívánt terhességet él meg.

A próféták azok, akikre nem hallgatnak, akiknek "túl korán" van igazuk - és csak később derül ki, hogy valóban igazuk volt!

André Léonard főtisztelendő 1991 óta Namur püspöke (Belgium). A Louvain-i Katolikus Egyetemen filozófiaprofesszor, korábban a Nemzetközi Teológiai Bizottság és a római Hittani Kongregáció Tanácsának tagja.

iai Bizottságnak.